

Wat helpt echt en wat is nodig voor de toekomst?

“Nachtelijk bezoek van bizonen en een panter. Het moet niet gekker worden! Gelukkig laten ze zich overdag niet zien, zodat ik veilig de projecten kan bezoeken die we als stichting steunen.” Anja Bekkers vertelt enthousiast over haar werkbezoek in februari. Ze praat met de begunstigden: wat heeft hen echt geholpen? En natuurlijk met de projecthouders: waar lopen ze tegenaan en wat is nodig voor de toekomst?

*Projectbezoek India
februari 2025*

Gulbarga

Aangekomen op de Birds Heal campus, rijden we door een erehaag van kleurrijke wapperende vlaggen en enthousiast zwaaiende schoolkinderen. Br. Jeya Prakash en zijn team heten ons hartelijk welkom met sjaal en zegenen ons met een rode stip op het voorhoofd. Wat een prachtige, hartverwarmende plek is dit toch, in ‘the middle of nowhere’. Een ontzettend arm, onderontwikkeld gebied, met 75 % moslims.

Met niets begonnen

Ik maak kennis met Br. Victordass, Superior General van de Sacred Brothers. Ruim 20 jaar geleden was hij de grote inspirator en grondlegger van de Birds Heal Campus. Fijn om te horen hoe het hier allemaal is begonnen, op een kale vlakte, met helemaal niets. In een paar jaar tijd werd met hulp van Solidair met India een school gebouwd plus een internaat voor jongens en een voor meisjes. Ook is er flink geïnvesteerd in gezondheidszorg door de stichting Medisch Werk Mumbai. Helaas zijn de glorie dagen voorbij, dus is er minder 'reuring' op de campus, maar nog wel ruim 200 meisjes en jongens die onderwijs en onderdak krijgen. Br. Victordass heeft een actieplan gemaakt om de faciliteiten beter te benutten. Want als er ergens in India de toegevoegde waarde van de hulp groot is, dan is het in deze straatarme regio. Natuurlijk heeft hij daarvoor geld nodig.

Spelenderwijs leren

Op de Berny Public School marcheren de leerlingen het schoolplein op en zingen uit volle borst het Indiase volkslied. Ik bezoek de klassen en praat met de leerlingen. Geweldig hoe de jongste kinderen spelenderwijs de verschillen leren tussen groenten en fruit: via declameren en zingen prenten ze de kennis in hun hoofd. Vandaag hebben ze een science expo en ik mag het lint doorknippen. De oudere kinderen laten diverse proefjes zien met werkstukken van knip- en plakwerk. Hoe je vuur aanwakkert en dooft: via (gebrek aan) zuurstof. Hoe de longen werken: met ballonnen. Een watermolen, roltrap, de cyclus van regen, maar ook optellen en vermenigvuldigen. Er was zelfs een werkstuk met een boerderij, echte planten en de oogst. Wij mogen de beste drie uitkiezen. Dan is er een mandala- en een danswedstrijd. Prachtig hoe de meisjes en jongens van verschillende leeftijden zich presenteren.

Mananthavady

Express shop

Mananthavady is een groene oase in de heuvels van noord Kerala. 's Morgens is het mistig en aangenaam, totdat de zon doorbreekt en de temperatuur doorschiet naar 36°C. We lopen naar Sneha, de liefdadigheidsorganisatie, die zorgt voor ontwikkeling en onderwijs voor kinderen uit de nabijgelegen kolonies in de bossen, water, fatsoenlijke huizen en voor werk en inkomen voor vrouwen met traumatische thuissituaties. Het nieuwe logo geeft de 'women empowerment' goed weer. Nu de verbreding van de doorgaande weg klaar is, wordt de nieuwe Express shop goed bezocht en is de gemiddelde omzet per dag verdriedubbeld: goed om te horen! Ze verkopen thee, koffie, specerijen, chutneys, honing, snacks en souvenirs voor toeristen.

Hier is behoefte aan een machine die de olie uit kokosnoten perst. Van oudsher worden die volop gekweekt in de deelstaat Kerala. We bespreken hoe de ruimte in de werkplaats maximaal benut kan worden, zodat er niet een nieuwe schuur gebouwd hoeft te worden.

Oesterzwammen en legkippen

Dan rijden we de binnenlanden in en bezoeken we drie vrouwengroepen, die dankzij onze donateurs oesterzwammen kweken en verkopen. Enthousiast vertellen ze hoe ze onderling de taken verdelen, zodat ze dit naast hun dagelijkse werk kunnen doen. Ze benadrukken dat ze enorm geholpen zouden zijn met legkippen, die ze thuis kunnen houden. Voor de broodnodige aanvulling van de gezinsmaaltijden met proteïnen en voor aanvulling van hun inkomen door de verkoop van eieren. Gelukkig hebben we hiervoor een donateur gevonden, dus we gaan hiervoor zorgen!

♥ Sneha betekent 'liefde' of 'genegenheid'

🥥 Kerala betekent 'land van de kokosnoten'

Huis voor familie Bincy

Over een 'hotseknots' weg rijden we in Puthiyidom de berg op waar we een nieuw huis hebben gebouwd, voor het gezin van mw. Bincy. Een enorm verschil met de tent, waarin ze al jaren wonen. Haar zwakbegaafde man laat trots het huis zien, waarin ze nu samen met twee dochters wonen, veilig voor slangen en andere oerwouddieren. Zelf werkt ze drie uur verderop, waar ze als kostwinner dag en nacht zorgt voor een zieke vrouw. Eens in de twee maanden komt ze naar huis.

Abacus training

Dan bezoeken we de Makkimala school met 50 leerlingen in de bush. De kinderen zijn prachtig verkleed voor de optredens vanmiddag voor de ouders. Door onze donateurs is hier een abacus (wiskunde) training mogelijk gemaakt. De lerares geeft deze les ook op Kusumagiri School met 200 leerlingen. Hier zie ik versleten klaslokalen die worden opgevrolijkt door kleurrijke muurschilderingen. De raamkozijnen zijn verrot, kapotte ramen zijn vervangen door opwaaiend plastic en afschilferende asbest dakplaten zijn slecht voor de gezondheid van de leerkrachten en de kinderen. Er is dringend renovatie nodig en ze vragen onze hulp.

$$+ \quad - \quad \times \quad \div \quad =$$

De abacus of het telraam, is het eerste rekenmachientje ter wereld. Deze Romeinse uitvinding wordt al duizenden jaren gebruikt. Het bestaat uit een houten raamwerk met een reeks staven, waarop je kralen heen en weer kunt bewegen.

Kasaragod

Liefde en troost

In Kasaragod geven we een hand, high five of dikke knuffel aan de kinderen met een beperking, die uit de schoolbus stappen. De staf vertelt enthousiast hoe ze hun werk beleven en de rode draad is dat de kinderen elkaar helpen, zoveel liefde geven en troosten, als ze merken dat iemand verdrietig is. Kortom: het is hard werken, maar het geeft veel voldoening. De school is schoon en goed georganiseerd. De kinderen luisteren en krijgen graag les en therapie. Ze krijgen hetzelfde eten als de staf: van bijzonder goede kwaliteit. Dit is echt een verschil met andere scholen waar ze hebben gewerkt.

Het Early Intervention Centre is bijna klaar en wordt vanaf juni in gebruik genomen. Nu beschikt de school over extra klaslokalen voor het groeiend aantal leerlingen, omdat fysio-, spraak- en de andere therapieën voortaan in het nieuwe gebouw plaatsvinden.

Naailes voor 500 vrouwen

Dan lopen we naar de dames die naailes krijgen: gedurende een half jaar in drie groepen van tien. Per jaar zijn dat 60 vrouwen en de afgelopen acht jaar bijna 500 vrouwen! De naaimachines zijn destijds dankzij onze donateurs gekocht, dus dat was een goede investering met veel impact. Nu kopen ze elk jaar een flink aantal naaimachines tegen een lage prijs, zodat de vrouwen er één met korting kunnen kopen en thuis aan de slag kunnen om hun eigen inkomen te verdienen. Daarmee bedruipt het project zichzelf.

Voedselhulp en bouw huis

In de binnenlanden helpen we gezinnen met gehandicapte volwassenen en voorzien ze van voedselpakketten en luiers. Ze hebben diverse gezondheidsproblemen: hoe lang ze nog zullen leven is onbekend, maar ze krijgen in ieder geval een steuntje in de rug.

Ook bezoeken we het huis in aanbouw van de familie Shaji. Ze betalen de helft van de kosten zelf en nemen veel werk uit handen van de bouwvakkers, waardoor de kosten lager zijn. Bovendien betalen ze onze investering terug in termijnen, zodat het uiteindelijk echt hun eigen huis wordt en we weer andere families kunnen helpen om een huis te bouwen met microkrediet. Zo blijft het geld rollen en ten goede komen aan de allerarmsten.

Met Fr. Jose kijk ik terug op afgelopen jaar en naar de plannen van komend jaar. Het was en is een avontuur, deze faciliteiten in Kasaragod, en ik heb veel bewondering voor de manier waarop hij altijd kostenbewust en in overleg met alle stakeholders zijn projecten realiseert. Ook slaagt hij erin lokale donors aan te trekken. Petje af!

>> vervolg zie pagina 19

Specerijen en kokosolie

In NR Pura openen we een bijeenkomst voor vrouwengroepen over overheidssubsidies, waar ze gebruik van kunnen maken en voorlichting krijgen over agrarische productie. Ook een medische check staat op het programma. Dan bezoeken we een specerijenmalerij die dankzij onze donateurs is voorzien van nieuwe machines. Dit biedt werkgelegenheid en is goed voor de boeren, die hun oogst aan koriander, chilipeper en tamarinde hier kunnen laten verwerken en voor een hogere prijs kunnen verkopen. Daarnaast is een machine geïnstalleerd die kokosnoten verwerkt tot olie, die ze in flessen verkopen. Bovendien zal binnenkort een droogmachine worden gekocht, zodat de lokale kleine boeren hun fruit kunnen opwaarderen. Zo worden gezonde producten langer houdbaar en leveren ze meer op voor de verkoop.

Coöperatief boeren

Dan rijden we naar boer Tomy, die een goed voorbeeld geeft hoe je 'agroforestry' toepast. Hij combineert diverse gewassen: hoog en laag, eenjarig en meerjarig. Het ziet er netjes en georganiseerd uit. Breed lachend leidt hij ons rond en vertelt erover. Hij is een ervaringsdeskundige voor het project waarin 100 boeren de komende twee jaar worden getraind en gecoacht om resultaatgericht te werken, kennis te delen en samen te werken voor een fatsoenlijke prijs voor hun producten. Bovendien gaan we bij 20 geselecteerde boeren investeren in irrigatie, zonne-energie en 'fencing' om olifanten tegen te houden, die immers in één nacht de hele oogst kunnen vernietigen. Samen inkopen zal leiden tot lagere kosten. Uiteindelijk levert een beter teeltplan en voldoende irrigatie en (organische) meststoffen een betere oogst op, dus een hoger inkomen. Niet alleen voor de dagelijkse maaltijd, maar ook zodat hun kinderen naar school kunnen en ze medische hulp kunnen betalen. Kortom: een coöperatief initiatief om de hele regio op een hoger plan te brengen.

Microkrediet

We bezoeken twee gezinnen die we microkrediet hebben gegeven om bananenplanten te kopen en te planten, zodat ze inkomen kunnen verdienen. Mr. Abdul heeft met onze hulp een theeshop ingericht. Hij loopt moeilijk, waardoor hij geen koeliewerk meer kan doen. Hij heeft de ijzeren huif van een vrachtwagen gebruikt als dakframe, met daartussen kartonnen platen en een dekzeil er overheen tegen de regen: recycling in optima forma. Vlot serveert hij thee en koffie.

De familie Joby laat met veel plezier en trots hun varkensbedrijf zien. Achterin staat een grote ketel op het vuur waarin ze het voer (de slobber) koken.

Ook de familie Suma straalt, nu ze twee koeien melken en elke dag 25 liter melk op bestelling afleveren bij de mensen thuis. Daarnaast telen ze bananen en gember.

Waterputten en visvijver

Ook gaan we naar vier families, waarvoor we een waterput hebben geboord. Een grote vooruitgang om de planten beter te laten groeien via irrigatie. Ze verbouwen meerjarige gewassen, zoals palmbomen voor kokos- en arecanoten, peper, koffie, yam. Verder seizoensproducten zoals rijst, ragi, bananen en tapioca. En cash crops zoals rubber. We rijden naar mw. Jincy, waar we een vijver hebben aangelegd: hier kweekt ze vis en bovendien pompt ze water naar de gewassen.

Iedereen is super gastvrij en het is echt de bedoeling dat we na de rondleiding koffie, thee, tender kokosnootsap, zoute bananenchips, druiven en andere snacks komen drinken en eten in hun huisjes.

Huiswerkklassen

Tegen de avond bezoeken we twee verschillende huiswerkklassen, waar de kinderen vertellen wat ze moeilijk en makkelijk vinden. Voor de leerkracht is het vooral lastig om alle verschillende leeftijden te bedienen. Door de bijles en huiswerkbegeleiding zijn ze flink vooruitgegaan op school, kunnen ze meekomen en halen ze hun examens. Ze zijn heel dankbaar voor deze kans.

Met Fr. Jobish bespreek ik de bestaande en voorgestelde projecten. Zo langzamerhand moet het in NR Pura mogelijk worden om zelf de sociale projecten te bekostigen. Daarvoor is nog wel een investering nodig in de boekbinderij en de coöperatie voor boeren. Ze vragen dringend onze hulp om palliatieve zorg voor chronisch zieken mogelijk te maken.

Ooty

Bizons springen over de schutting

In de Nilgiri mountains spotten we olifanten en reeën. Via haarspeldbochten komen we aan in Ooty. Het is zomer hier en op z'n droogst. De bomen verliezen hun bladeren, de theeplantages met hun felgroene jonge blaadjes kunnen worden geoogst en groenten kunnen pas worden geplant of gezaaid, zodra het weer regent in maart/april. Met plastic kassen en irrigatie kunnen ze het seizoen verlengen. Door de hoge ligging is het koelere klimaat hier goed om een grote diversiteit aan groenten te verbouwen. Kenmerkend zijn de dorpjes met huizen geveerd in allerlei kleuren, die oplichten door de avondzon op de berghellingen.

Na een autorit van 6 uur (150 km) verwelkomt Fr. Peter ons en lopen we een rondje op zijn terrein. De zonnepanelen met warmtewisselaar waarin we drie jaar geleden hebben geïnvesteerd, maken irrigatie mogelijk van zijn groentetuin en leveren warm water voor koken, afwas en douche.

Vannacht krijgen we bezoek: bizons springen over de schutting en zoeken naar eten bij onze achterdeur...

Leren sparen en investeren

Twee maanden geleden kon Fr. Peter hier met zijn team vijf zelfhelpgroepen starten dankzij financiële hulp van onze donateurs. De vrouwen vertellen hoe blij ze zijn met informatie over hygiëne en gezondheid, hun rechten en hulp bij het invullen van formulieren. Bovendien leren ze sparen en krijgen ze training om een vak uit te kunnen oefenen. Met dit inkomen kunnen ze hun kinderen naar school laten gaan. Voor de kleine boeren hebben we een fonds ter beschikking gesteld, waarmee ze renteloos microkrediet kunnen lenen voor aankoop van zaaigoed, wat ze na de oogst weer terug betalen, zodat anderen er ook gebruik van kunnen maken. Een groot verschil met de woekerrentes die ze normaal gesproken moeten betalen bij de plaatselijke sjacheraars. En omdat ze met gehuurd land geen onderpand hebben, kunnen ze niet lenen bij de bank. Ook de eigenaar van een kledingwinkeltje bedankt ons voor het microkrediet, waarmee hij jurken, sjaals, bloezen en leggings kon inkopen.

Online family shopping

We bezoeken een paar boeren die vol trots hun gewassen laten zien, die ze met zorg telen op de terrassen tegen de berghellingen op: wortels, knoflook, aardappels. Ik mocht meteen proeven: lekker, zo'n verse, knapperige wortel! Ook bezoeken we een winkeltje langs de doorgaande weg dat met onze hulp is gestart. In een WhatsApp groep meldt deze familie op zaterdag de prijzen; dan stromen de bestellingen binnen; deze kopen ze zondagmorgen in op de markt; waarna ze de bestelde groenten- en fruitpakketten samenstellen die 's middags opgehaald worden in het winkeltje. Online family shopping dus.

Met Fr. Peter neem ik de projecten door. De komende jaren wil hij 14 jongvolwassenen een beroepsopleiding laten volgen. Gelukkig hebben we hiervoor een donateur gevonden. Verder wil hij 13 kinderen de kans geven om de middelbare school af te maken. We zijn op zoek naar donateurs die dit mooie initiatief willen ondersteunen.

Vannacht krijgen we bezoek van wilde varkens die met elkaar vechten, te zien dankzij de camera met bewegingsmelder. En als ik weer terug ben in Nederland, stuurt hij een filmpje van een panter op bezoek. Dat betekent binnen blijven, zodra het donker wordt rond 18.00 uur 's avonds. Hij heeft een eenzaam bestaan in de bergen.

Bangalore

Inkomen met zonne-energie

Fr. Antony haalt ons op om het huis van de familie Arkhid te gaan bekijken: hier hebben ze 30 jaar naar toe geleefd! Een vrachtwagen komt gezaagde planken brengen van twee bomen die ze hebben gekapt. Daarvan maakt een timmerman passende deuren en kasten. Dit gezin heeft niet alleen een fatsoenlijk dak boven het hoofd, maar verdient geld door zonne-energie terug te leveren aan het net. Een voor India nieuw concept, dat dankbaar is ontvangen. Vader heeft vorig jaar een open hart operatie ondergaan en dochter heeft laag betaald werk. Dus extra inkomen komt heel goed van pas!

In een ver afgelegen dorpje bezoeken we het tweede solar huis met regenwaterwinning dat Solidair met India mogelijk heeft gemaakt voor de familie Rathnamma. Oma, moeder en twee dochters laten opgetogen hun nieuwe huis zien, een hele verbetering! Ze koken buiten en ook het toilet is buitenshuis, zoals ze gewend zijn. Binnenkort worden de zonnepanelen verbonden met het net, zodat ze inkomen verwerven via de terug geleverde energie.

*'Zonne-energie
terugleveren aan
het net levert
inkomen op voor
twee families'*

Inrichting en zonnepanelen hotelschool

In Mysore staan de studenten van de Hotelschool gewassen en gestreken klaar om ons te verwelkomen. De hotelkamers zijn smaakvol ingericht en op het dak staan de zonnepanelen, die we hebben gefinancierd dankzij onze donateurs. De inrichting van de keuken en computers voor het klaslokaal zijn besteld. We nemen afscheid van een enthousiaste groep jonge mannen, die hier de praktijkopleiding volgen en na hun stage en examens in juli aan de slag kunnen.

Jongeren op het rechte pad krijgen

Op weg naar Bangalore zien we frisgroene rijststengels uit de waterbedden piepen. Op weg naar hopelijk een goede oogst. Fr. Antony en zijn team vierden op 8 februari dat Echo Centre for Juvenile Justice 25 jaar bestaat. Vandaag doen ze het nog eens dunnetjes en bedanken de donateurs aan onze Stichting Solidair met India, die al die jaren projecten hebben gesteund. De jongeren vertellen dat de Indiase overheid hen niet bereikt met hulp. Daarom zijn ze enorm blij zijn met de programma's van Echo, waardoor ze een beroepsopleiding Hotelschool kunnen volgen, ook al kunnen ze die zelf niet betalen en ook hun ouders niet (als ze die tenminste nog hebben). Fr. Antony wil een soortgelijk programma opstarten in Goa, voor rehabilitatie van de criminele jeugd. Hiervoor zoeken we dringend een donateur.

Perspectief in plaats van zwerven op straat

Tijdens de lunch maak ik kennis met twee jonge mannen, die net geslaagd zijn voor hun studie rechten, en aan de slag zijn als advocaat in de praktijk van Fr. Antony. In de gang kom ik een zus en broer tegen. Ze zijn op jonge leeftijd wees geworden en dankzij Echo konden ze naar school gaan. Inmiddels werkt zij in de ICT en zorgt ervoor dat haar twee jongere broers kunnen studeren. Met natte ogen vertellen ze hoe dankbaar ze zijn dat ze deze kans hebben gekregen in plaats van te moeten zwerven op straat.

Het is alweer de laatste dag en Fr. Raimant en ik evalueren de projectbezoeken. Het borrelt en bruist van grote en kleine initiatieven om het leven van de allerarmste mensen te verbeteren. Met onderwijs, gezondheidszorg, werk & inkomen en sociale voorzieningen. Daarvoor doen we het uiteindelijk. Heel veel dank daarom aan alle donateurs, groot en klein!

Anja Bekkers,
directeur

